

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
ALL-UKRAINIAN SCIENTIFIC EDUCATIONAL CONSORTIUM
VINNYTSIA NATIONAL AGRARIAN UNIVERSITY

CERTIFICATE OF PARTICIPATION

as an official participant of the
"International scientific and practical internet conference for young scientists and students 2019"

issued to:

ILLIA CHIKOV

state registration № 190 from 11/04/2019

CONSORTIUM PRESIDENT

GRYGORII KALETNIK

UNIVERSITY RECTOR

VIKTOR MAZUR

15-16 MAY 2019
VINNYTSIA, UKRAINE

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ННВК «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНИЙ КОНСОРЦІУМ»
Вінницький національний аграрний університет
Економічний коледж ім. Яна Павла II (Польща)
Університет Менделя м. Брно (Чехія)
Університет Латвії, м. Рига (Латвія)
Університет штату Луїзіани (США)
Університет прикладних наук і мистецтв Ганновера (Німеччина)
РУП «Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси
по продовольствию» (Білорусь)
Краківська академія ім. Андрія Фрича Моджевського (Польща)
Житомирський національний агроекологічний університет
Тернопільський національний економічний університет
Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОГРАМА

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ- КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

**«Проблеми і перспективи інноваційного розвитку аграрного
сектора економіки в умовах інтеграційних процесів»**

*15-16 травня 2019 року
м. Вінниця*

Захід внесено в реєстр УкрІНТЕІ (посвідчення № 190 від 11 квітня 2019 р.)

- 13:40 – 13:45 «Інноваційна діяльність як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємств аграрного сектору»
ЧІКОВ Ілля Анатолійович, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 13:45 – 13:50 «Облігації внутрішньої державної позики України, як додаткове джерело доходу бюджетів об'єднаних територіальних громад»
ТІТОВ Денис Васильович, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 13:50 – 13:55 «Сучасні підходи до управління прибутком малого фермерського господарства»
ГЕРАСИМЧУК Василь Григорович, магістр
Вінницький національний аграрний університет
- 13:55 – 14:00 «Economic assessment of the international IT outsourcing market»
АНДРОЩУК Марія Володимирівна, магістрантка
Вінницький національний аграрний університет
- 14:00 – 14:05 «Концептуальні засади інвестиційного забезпечення розвитку економіки України»
ВОВК Валерія Юрївна, магістрантка
Вінницький національний аграрний університет
- 14:05 – 14:10 «Дослідження моделей формування інвестиційно-фінансової програми підприємства»
БЕНДАС Микола Юрійович, магістр
Вінницький національний аграрний університет
- 14:10 – 14:15 «Аналіз проблем формування моделей ефективного розвитку аграрних підприємств»
БОГДАН Світлана Анатоліївна, магістрантка
Вінницький національний аграрний університет
- 14:15 – 14:20 «Переваги та недоліки методів управління ресурсним потенціалом підприємства»
ГЕВКО Вадим Ігорович, магістр
Вінницький національний аграрний університет
- 14:20 – 14:25 «Оцінка динаміки ВВП як основного макроекономічного показника розвитку регіону»
ГОЛЮЧИК Наталія Олександрівна, магістрантка
Вінницький національний аграрний університет
- 14:25 – 14:30 «Теоретичні основи концепції управління ризиками в умовах кризи»
ЄВДОКІМОВ Андрій Олександрович, магістр
Вінницький національний аграрний університет
- 14:30 – 14:35 «Сучасні проблеми та перспективи розвитку туристичної галузі в Україні»
ЗЕЛІНСЬКА Юлія Сергіївна, магістрантка
Вінницький національний аграрний університет

національного аграрного університету

- 14.10-14.15** «Підвищення конкурентоспроможності сільгосп підприємств за допомогою інформаційних технологій»
ШЕДЛОВСЬКИЙ О.В., аспірант Вінницького національного аграрного університету
- 14.15-14.20** «Розробка стратегії формування і використання трудових ресурсів аграрного сектора економіки як етапів їх відтворення»
ГУМЕНЮК Ю.В., аспірант Вінницького національного аграрного університету
- 14.20-14.25** «Економічна доцільність купівлі вітчизняних товарів»
ОЗИМА В.В., викладач-методист, спеціаліст вищої категорії Немирівського коледжу будівництва, економіки та дизайну Вінницького національного аграрного університету
- 14.25-14.30** «Організація бухгалтерського обліку, як інструмент забезпечення економічної безпеки підприємств»
АЛЕКСЕЄНКО С.А., викладач спецдисциплін, спеціаліст вищої категорії Немирівського коледжу будівництва, економіки та дизайну Вінницького національного аграрного університету
- 14.30-14.35** «Організація бухгалтерського обліку, як інструмент забезпечення економічної безпеки підприємств»
БУРЯК Г.П. викладач спецдисциплін, спеціаліст вищої категорії Немирівського коледжу будівництва, економіки та дизайну Вінницького національного аграрного університету
- 14.35-14.40** «Роль міжкредитних зв'язків у викладанні економічних дисциплін»
ДЖУРИНСЬКА Г.М., викладач спецдисциплін, спеціаліст I-ї категорії Немирівського коледжу будівництва, економіки та дизайну Вінницького національного аграрного університету
- 14.40-14.45** «Вплив сучасних інформаційних технологій на економічну безпеку підприємства»
ГИРЕНКО Ю. В., голова циклової комісії економічних дисциплін викладач спецдисциплін Немирівського коледжу будівництва,

Чіков І.А.,
аспірант, асистент кафедри економічної кібернетики,
Вінницький національний аграрний університет

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Рушійною силою розвитку економіки є конкуренція. Конкуренція зумовлює постійне вдосконалення технології та організації виробництва, забезпечує високий рівень кваліфікації кадрів, розвиває систему реалізації товарів.

Конкурентоспроможність - це комплексна характеристика, яка об'єднує в собі якість і ціну продукції, імідж і цінність брендів, ефективність бізнес процесів, організованість. Втративши хоча б одну із складових, неможливо реалізовувати товари і послуги та задовольняти потреби суспільства і держави.

Для того, щоб бути конкурентоспроможним необхідно володіти певними перевагами. Конкурентні переваги можуть відноситись до товару, підприємства, галузі, регіону, бути довгостроковими чи короткостроковими, унікальними та легко відтворювальними. Конкурентні переваги прив'язані до конкурентних умов, їх визначають фактори конкурентоспроможності.

Фактор конкурентоспроможності - це безпосередня причина наявності якої необхідна для формування конкурентної переваги. Своєчасне та ефективне застосування факторів конкурентоспроможності перетворює їх на конкурентні переваги.

Конкурентоспроможність підприємства можна визначити як потенційну або реалізовану здатність економічного суб'єкта до ефективного довготривалого функціонування.

Конкурентоспроможність підприємства

1. ґрунтується на конкурентних перевагах підприємства;
2. визначає здатність підприємства витримувати конкуренцію на певному ринку;
3. відображає позицію даного підприємства відносно конкурентів.

Чинники підвищення конкурентоспроможності поділяються на зовнішні та внутрішні:

Зовнішні це фактори, вплив на які з боку підприємства неможливий або обмежений. До них можна віднести:

Політична ситуація в країні; Зовнішньополітичні й економічні зв'язки з іншими державами; Експортно-імпорتنі відносини держави; Податкова система

Внутрішні це фактори, вплив яких на конкурентоспроможність цілком або частково залежить від самого підприємства. До них відносяться: ресурсний потенціал; управління підприємством; маркетингова діяльність; організація виробництва; система планування та збуту; рівень інноваційної діяльності.

Аналіз різних понять інновації дає можливість зробити висновок про те, що сутність інновацій полягає в проведенні змін. До змін, притаманних інноваційним перетворенням, можна віднести: використання нової техніки, нових технологічних процесів або нового ринкового забезпечення виробництва; впровадження продукції з новими властивостями; використання нової сировини; зміни в організації виробництва і його матеріально-технічного забезпечення; поява нових ринків збуту

Отже, інновації можна трактувати наступним чином:

- інновація в широкому значенні - як будь-яка зміна, що підвищує конкурентоспроможність суб'єктів господарювання;
- інновація у вузькому значенні - як процес трансформації наукових досягнень у виробництво.

Аналіз різних понять інноваційної діяльності дає можливість зробити висновок про те, що сутність інноваційної діяльності підприємств передбачає отримання певного ефекту,

який потрібно оцінити з позиції його корисності суспільству і дії на навколишнє середовище. При цьому передбачається здійснення аналізу ефективності інновацій, що є необхідним етапом здійснення інноваційної політики і що значною мірою сприяє її коригуванню й оптимізації.

Узагальнюючи існуючі поняття - інноваційна діяльність - це процес, спрямований на розроблення та реалізацію результатів кінцевих наукових досліджень і розробок або інших науково-технічних досягнень у новий чи вдосконалений продукт, технологічний процес, використовуваний у практичній діяльності.

Чи успішно буде ІД на підприємстві чи ні залежить від особливостей її реалізації:

- тривалий процес розроблення новацій, залежність від природної зони та клімату;
- як правило, покращуваний характер інновацій;
- різноманітність видів сільськогосподарської продукції що виробляється;
- різний соціально-освітній рівень робітників галузі сільського господарства;
- значні відмінності регіонів за природно-кліматичними умовами та спеціалізацією;
- різниця в періодах виробництва окремих видів сільськогосподарської продукції.

Факторами що впливають на інноваційну діяльність підприємства є:

- матеріальна база для здійснення інноваційної діяльності;
- інвестиційна підтримка інноваційного розвитку підприємств;
- співвідношення між інтелектуальним ресурсом - наявним та необхідним;
- виділення короткострокових і довгострокових цілей у процесі використання

інноваційної продукції.

Ефективне здійснення інновацій дозволяє створити визначальні стратегічні переваги в найбільш конкурентних галузях. Підприємства - лідери досягають конкурентних переваг завдяки інноваціям - шляхом використання як нових технологій, так і методів роботи, але після досягнення переваг утримання їх стає можливим тільки шляхом постійних вдосконалень, тобто безперервних інновацій. Таким чином, на сучасному етапі світового економічного розвитку головною ознакою конкурентоспроможності стає її ІД, тобто здатність системи до оновлення та змін на основі засвоєння нововведень. Також це означає використання наявного науково-технічного, інформаційного та інтелектуального потенціалу з метою подальшого розвитку, підвищення результатів діяльності та якості життя.

За масштабністю і силою впливу на ефективність діяльності певних ланок суспільного виробництва всі інновації можна об'єднати у дві групи – локальні (окремі) та глобальні (великомасштабні). Локальні інновації ведуть переважно до прогресивних перетворень у діяльності підприємств і справляють відповідний вплив на ефективність їхнього функціонування. Глобальні інновації є здебільшого принципово новими, які значно підвищують технічний і організаційний рівень виробництва, забезпечують економічний і соціальний розвиток суспільства.

В інноваційній діяльності важливо враховувати життєвий цикл нововведень – проміжок часу, коли нововведення проходить шлях від виникнення ідеї до його комерційного використання, коли спостерігається активний попит населення на дане нововведення, після чого відбувається перехід нововведення до розряду рядових виробів, процесів, продуктів. У цьому випадку для забезпечення надалі конкурентних переваг підприємство обов'язково повинно згорнути не ефективне виробництво, коли воно не має активного попиту споживачів і розпочати впровадження нового нововведення. З впровадженням нового нововведення закінчується життєвий цикл попереднього.

Можна виділити три способи організації інноваційної діяльності:

- інноваційна діяльність на основі внутрішньої організації, коли інновація створюється і освоюється всередині фірми її спеціалізованими підрозділами на базі планування і моніторингу їхньої взаємодії по інноваційному проекту;
- інноваційна діяльність на основі зовнішньої організації при допомозі контрактів, коли замовлення на створення і освоєння інновації розміщується між сторонніми

організаціями;

- інноваційна діяльність на основі зовнішньої організації за допомогою діяльності венчурних підприємств. Для реалізації інноваційного проекту фірма засновує дочірню венчурну фірму, яка залучає додаткові сторонні засоби (кошти).

Найчастіше використовується другий спосіб організації інноваційної діяльності – фірма розміщує замовлення на розробку новини, а освоює її власними силами. Відносна рідкість використання першого способу пояснюється недостатнім науковим потенціалом підприємств різних галузей економіки.

На сучасному етапі розвитку світової економіки все більше значення набувають інновації, оскільки саме вони багато в чому визначають конкурентоспроможність країн на світових ринках і стають новими джерелами економічного росту, заснованого на знаннях.

Національна інноваційна система і національна стратегія розвитку інституту інтелектуальної власності є невід'ємними складовими механізму управління інноваційним потенціалом і регулювання відносин інтелектуальної власності.

Сутність інноваційної стратегії підприємства полягає в тому, що ефективний розвиток підприємства пов'язаний з отриманням переваги над конкурентами і збільшенням прибутку шляхом постійного оновлення номенклатури виробів та розширення напрямів діяльності підприємства. В ринковій економіці перевагу отримують ті підприємства, які активно освоюють нововведення. Це дозволяє їм розширити ринки збуту своєї продукції, завоювати нові сегменти ринку, а в разі освоєння принципово нових нововведень – тимчасово зайняти домінуюче положення на ринку нової продукцію, що безпосередньо забезпечує збільшення маси прибутку.

Інноваційна підприємницька діяльність – це особливий процес організації господарювання, оснований на постійному пошуку нових можливостей покращання техніко-технологічних факторів виробництва. Вона пов'язана з готовністю підприємницької структури брати на себе ризик по здійсненню нового проекту, а також виникаючу при цьому фінансову, соціальну і моральну відповідальність. У загальному вигляді інноваційну підприємницьку діяльність можна визначити як суспільний економічний процес, що приводить до створення кращих за своїми властивостями товарів (продукції, послуг) і технологій шляхом практичного використання нововведень.

Необхідність інноваційної підприємницької діяльності обумовлена: потребами підвищення техніко-технологічного рівня виробництва; збільшенням витрат і погіршенням економічних показників діяльності підприємства; моральним старінням техніки і технології; підвищенням ефективності виробництва на основі впровадження нової техніки; економічною доцільністю посилення інтенсивних факторів розвитку виробництва на основі використання досягнень науково-технічного прогресу у всіх сферах економічної діяльності; важливістю розвитку творчості винахідників і раціоналізаторів та використання їхніх пропозицій.

На практиці виділяють три основних види інноваційної підприємницької діяльності: інноваційна діяльність у сфері техніко-технологічного забезпечення виробництва; інноваційна діяльність у сфері збільшення виробництва, підвищення якості і здешевлення продукції; інноваційна діяльність у сфері соціального розвитку підприємств та сільських територій.

Перший вид інноваційної підприємницької діяльності пов'язаний з процесом кількісного і якісного оновлення виробничого потенціалу, який забезпечить підвищення продуктивності праці, економію енергоресурсів, сировини і матеріалів та відповідне збільшення маси прибутку.

Другий вид інноваційної підприємницької діяльності представляє собою процес якісного удосконалення продукції, її здешевлення, розширення асортименту, який направлено на повніше задоволення потреб населення.

Третій вид інноваційної підприємницької діяльності пов'язаний з розширенням і покращанням сфери послуг для населення, сприяє поліпшенню умов для праці та

відпочинку персоналу підприємства.

Для підвищення ефективності суспільного виробництва держава сприяє розвитку економіки на інноваційних засадах, забезпечує функціонування інноваційних підприємств, що розробляють, виробляють і реалізують інноваційну продукцію. Головною метою державної інноваційної політики є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно безпечних та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоспроможної продукції.

Державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом: визначення і підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого і регіонального рівнів; формування і реалізації державних, галузевих і регіональних інноваційних програм; створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності; захисту прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності; фінансової підтримки виконання інноваційних проєктів; встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності; підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури.

ІД спирається на процес удосконалення, відкриття нового, тобто на ефективне засвоєння та впровадження нововведень, спрямованих на оновлення технологій, техніки, організації виробництва та розроблення нової продукції, так і на проведення соціальних інновацій, спрямованих на ефективну зміну поведінки персоналу з метою отримання запланованих результатів. Саме поєднання всіх складових дозволяє системі не тільки вижити в умовах загострення конкуренції, але й досягти необхідного рівня конкурентоспроможності.

У підсумку варто зазначити, що в аграрних підприємствах у найближчій та довготерміновій перспективі врахування інноваційного чинника повинно бути однією з вирішальних умов подальшого розвитку суб'єктів господарювання в аграрній сфері.

Успіх інноваційних перетворень забезпечується сприятливим поєднанням зазначених чинників і умов, розвиток яких можливо тільки при проведенні цілеспрямованої інноваційної політики.

Активна інноваційна діяльність підприємства, яка супроводжується безперервним впровадженням інновацій, призводить до підвищення його конкурентоспроможності.

Список використаних джерел

1. Височан О.С. Наукові підходи до визначення понять «Інновації» та «Інноваційна діяльність» у с.г. Вісник Хмельницького національного університету. 2011. № 2. С. 101-104.
2. Вініченко І.І. Інноваційна діяльність аграрних підприємств: стан та пріоритети. Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. 2012. № 1 (5). Т. 1. С. 44-48.
3. Полегенька М.А. Етимологія терміну «інновації» як економічної категорії. Агросвіт. 2016. № 21. С. 57-61.
4. Рибіна Л.О. Екологічні аспекти інноваційного розвитку АПК. Вісник Сумського національного аграрного університету. 2009. № 2. С. 78-83.
5. Саранчук Г.М. Інноваційний розвиток сільського господарства як основа підвищення його конкурентоспроможності. 2010. № 1. С. 26-32.